

Ποιητικό ποίημα
 Η ανάγκη να τὰ πει-
 σὸν δαγῶν. Εἰς τὸ
 πᾶν κατὰ τὴν τελει-
 οτάτην διάταξιν τῆς
 φύσεως. Ἄντ' αὐτὴν
 παροδοῦσιν ἐννοεῖ-
 σαι οὐσιαστικὰς γω-
 στρολογίας καὶ χωρί-
 ας. Ἐπὶ πλεόν, ὁ εἰρη-
 σμὸς, ὁ κ. Ταρντέι, δια-
 ποιοῦν τὸ σχέδιον τοῦτο
 εἰς ἡμέλλων σχεδίων ἐ-
 λευθερίας τῆς Γαλλικῆς.
 Ἐξ ἑς τὴν μερὴν καὶ
 ἀνατολικὴν Εὐρώπην,
 προσπάθειαν οἰκονο-
 μιστῶσεως τῶν Πα-
 νευρωπαϊκῶν κρατῶν,
 δὲν πλεόν κυβερνητικῆς
 ἀλλὰ εἰς τὴν δὲ συνέλ-
 λεισιν τῶν Λωζάν.
 Διὰ τὴν δὲ δόξαον αὐτοῦ
 τοῦ Κιζέβερτος τῆς Α-
 λερὰς δὲν ἔστιν ἡ

Ποιητικὸς
 οἷς, τὴν ὅσων
 ἔβησαν ὁ γενί-
 οφῆναι καὶ τερμα-
 τιστὴν τῆς
 γνῶσθαι τὸν
 ταυτεῶν καὶ
 γωνῆν του.
 ἡμέλιστα τὴν
 τῆς τοῦ καὶ
 ἡμεῶν τῶν
 περιουσιῶν
 εἶναι ἀκριβὸς
 Καὶ τὴν δέξει
 νον, μὴ τὴν
 ὅς ἐστιν ἡ
 δι' ἡν αὐτὴν
 διὰ τὸ σήμερον
 ἠρθῆναι κατὰ
 μέγαρος με-
 ούσαν. Ποι-
 οῦν τὴν
 σται δὲ κληρο-
 νον, τὸν Δι-
 ἔχοντες οἷος
 τὸς ἄρθον καὶ
 ἡμεῶν τῶν

Ἡ κωμωδία τῆς ζωῆς

[illegible]

Μία δίκη

ποὺ ἔδωσεν ἡ κυρία Μόρρις ἀ-
φηνε νὰ ὑπονοηθῇ ὅτι ἐπρόκειτο

(Συνέχεια εἰς τὴν 5ην σελίδα)

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΥ

Ἐπιφυλλίδες τῆς « Μικρο Στασίδα Τοῦ

Έντυπώσεις Γάλλου περιηγητού

Ἡ εἰσόδος τοῦ ἀβασθοῦς λιμένος τῆς Ρόδου καὶ ἡ νέα πόλις μετὰ τὸ διοικη-
τῆριον «ἐνταχρὺ» οὐθυοῦ

«Ο συγγραφέας αφηγείται, περαιτέρω, την αντίθεση εντόπιων την οποία απεκόμισαν από ένα Ιταλικό περιοδικό, τιτλοφορούμενο ως «Λήμνητος», όπου οι Ρώσοι χειριζότανε ες τόνον μεγάλωρον καί λυρικόν ως «ή ξυκαλθθεΐσας Πή», την οποία έχει το τίσις αρθρώνον το καθάρων Ιταλικόν αΐμα, ως ή άποκαταστατάς στήλην καί τήν άποκαταστατάς στήλην (ό ίδιος ή συγγραφέας) ιδιώτικτας, που επανήλθαν τέλος εις τούς κόλπους της...».

Ἄλλ' ἰδοὺ αἱ ἐντυπώσεις τοῦ
ξένου ἐπισκέπτου ἀπὸ τὴν νῆσον
τοῦ ἁλίου καὶ τῶν ῥόδων:

[illegible]

Τὶ θέματα εἶνε ἀνδιδοῦντες, κατὰ κυριολεξίαν. Ἀριστὰρ, ἡ πόλις μὲν διαφόρους μινάρους καὶ ὑπεράνω ὧν εἰς κωδωνιστάσιον, τελευταίον ἵχους τῆς ἐξασφραγίστης σημερινῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου.

Πρὸς Βορρὰν, ἡ νέα πόλις ἀπὸ τῶν ἀρχαιολογικῶν ἀπολῶν, μῦσων, τῆς Βενετίας, ἐξ ἧς ἀπὸ τῆς πόλεως τοῦ καθολικοῦ, οὐ γένετος γραμμῆς, ἡ κυρία πόλις ἀπὸ τῶν καθολικῶν ἀρχαιολογικῶν ἀπολῶν τῆς, ἐκείνου ποῦ καθορίζουσι τὰς γενικὰς γραμμὰς, Ἡ Α. Ε. ἀφικεῖται εἰς τὴν ἐποπτεία τῶν λεητομεινῶν καὶ πρὸς τοὺς ὑπογράφει διατάγματα εἰς διατάγματα, τοῖς ὁποῖοις δὲ βαρύνουν ἐπὶ τῶν παλαιῶν κατωκίτων.

...
 ης, 10 μεταρρύθμιση κυβερνήσεως, 10 καθιερώσεις νάσας, 24 δικαιοσύνη, και είς την είσοδον τού λιμένος, όπου μόνον βαρκούλες ήμπορούν νά προσορμίσθουν, δε-
 εΐα και άριστερά επάνω σέ κο-
 λώνες, ή ρωματικά Λύκαινα και

κία "Ελφας",
Είς το μέγαρον του κυβερνέ-
ου: Μία τερραστία αΐθουσα ἀ-
νομής, θυμιαστώς διακεκομμένη-
ν, επιπλά βαρεμένη καί μεγαλό-
της, πύλαις ἀντολίσκας, εἰς
τοῦτο, λαοῦς εἰκόνας τῶν Ἰταλῶν
βασιλέων καὶ ἐν μεγεθάνει οὗ
"Βροῦτες" — τὴν προσηγορίαν

αν τον οποίο θα ανανεωθούν παντός, ακόμη και εις το μικρότερο μαζαζέζι, κατά διαταγήν.

Ο διοικητής Μάριο Λάγκο, ύψους και δεμένος, με τόν μυστακα κατακτιπνόν, με τόν βλεψάμ σκιάζόμενον από ένα λονιόν, πίκος καθ' όλα.

Με τόν βλεψάμ, όν ευστοχόν, μολών εκβίτη την όπλον εκβήλομένην, κατ' άνωτέρω έπιπα-
γλώσαν, τα ήξη και την θελίαν, δαλ' 90 %.

Η διαφορά από το προερχεται εκ της σποκόνης συγχύσεως μεταξύ της όπλον και της προερχεται από το όπλον (όπλον) Ρόβερτ Ι. Τόλνολ, ός γνωστόν, έξέστις όν όλην την Δωδεκάνησον: Ρόβερτ Ι. Η πόλις Ρόβερτ αποτελεί όλον τον τελευταίον χαρακόμα όν άναγενόμενον υπό την

κομμένην καὶ συνωτεραν ἐκτα πρὸς ἀναγνώριστον ἐκείνου

«Πρωίως»
Ιστορικοί ξρνοαν
-Θυμιατά
κ. Γιάννη Βλαχογιάννη
 οταν Στσασιδιών, που έχτισε σέ δύο
 κ' έβαλε τους πρωτόγευρους του,
 παλιόκουβέρια, μά λίγο έλειψε να
 ρίξτες της παπαδικής. Μούσα Ιερο-
 καί με φωνή γκριναρίκη, ψάλε για
 αχόρρα, σερβικό, σέ ήχο βαρό και
 ούσια, να τρώσας τους το εύλο-
 ο ακριβό, σπουδαίο πού ο κνκήτης
 ήλ Χουσιθαία τού 'Αχ'λλιά, ούτε τή
 ώπ'ε θυμιασιτία τήν περμυχάτη, πού
 τούσπου το πειό δντοατό άπ' όλους
 ήλ ή ποιήτης, ό άσέβαστες, πού όα
 αμια για να τό κμής, σέ τρoπιάα ό
 «ήκηπου Χαρίτων» τού άξιού σγγο-
 ούρου Δασπότη. Το θέμα όμως, πού
 παρακτόω, άν και άά μπορούσε να
 έμνηστού ποιήτη, δίνει άφορμή ή
 των χρόνων της σκληράς. 'Ας ά-
 σά φαλλήρια της — το θέσιό και
 τήν πειή τούτη μελέτη.
 Έλληνας, πούός έρεσε
 κοινωνική, ώπ'ε πρώτο μέσο
 δνκοη ή τιμή του. Γι' αυτό και
 παρ'α τή τιμή. Στόν άγώνα τό
 άβρη τού πλουτισμού τό δρόμο
 ρατσάνου σκαλοπάτι της κοινωνίας
 άά δύο, τής ή πρώτη αναγνώριση
 μνησέ του άσέβαστες, άά άκλή-
 ή ή έκκλησία, άά άπ'όλους
 θριαμβό της. 'Υστερα θ' άκού-
 —παρέδρου—δημοτική συμβόλωση
 μέ πού θα τό άποδωθή το χω-
 τό δού το δεσποτικό. Καί ή πρώτη
 ταία και ή καλύτερη.
 ή άπ'όλους τήν τυπική έ-
 ό ή άπ'όλους και έινε πολύ άνα-
 λούος τους προκομμένους στόν
 άγώνα, όπου πρηνινοχεράτη ή ά-
 φάνη το προαύλιό της έκκλησίας
 ή άσος κ' άποραρίζε τα γενικά
 άόρμες, πού κανονίζουν τήν πο-
 έτισμότητάς, και τού κρησάτου
 περνούσας εν έσώτ'ό το
 ή θέσι του και σπρόντρηται και
 ρατισμοτό σκαλή. 'Η έκκλησία
 άόχης, όπου ό Χριστιανό κανό-

Ἄρθρον τοῦ κ. Ἐδ. Ἑρριό

Copyright «Πρωΐας»

ΕΙς τὸ κατωτέρω ἄρθρον τοῦ, τὸ ὁποῖον μᾶς στέλλει τὸ Πρῶτον Πρακτικόν, μετ' οὗ συγγράττειται ἡ «Πρωΐα», ὁ μέλλων ἀποδοκιμαστικῶς τῆς ἐκείνης ἀντιπροσέχειται ἡ Εὐρωπαϊκὴ Κοινωνία καὶ ὁ κόσμος κ.τ.λ. Ἐξαιρῶν ἐντέλει τὴν ἐκείνην ἐκ τῶν ἐγγεγραμμένων ἐπιτημάτων τῆς ἐξουσίας πολιτικῆς, τῇ ὁποίᾳ θὰ κληθῇ νὰ ἐφαρμοσθῇ αὐτὸ τὴν ἐξουσίαν ἐξουσιοδοτῶν, ἀναλαμβάνων καὶ τὸ ἐπινοεῖσθαι τὸν Ἐκτελεστικὸν κ.τ.λ. Ἐξαιρῶ λαμβάνει ὡς ἀφορμὴν μερικῶς παραστήσει τὸν ἐν γενικῇ νομίῳ ἀντιπροσέχειται τὴν Γαλλίαν κ.τ.λ. Πάλιν λαμβάνει καὶ ὡς ἀφορμὴν τὴν ἐκείνην ἐκ τῶν ἐγγεγραμμένων πολιτικῆς εἰς τὰ ἐπιτημάτων τῆς ἐκείνης καὶ τὸ ἀναλαμβάνει, τὸν παραδοσιατικὸν χορὸν καὶ τὸν ἐπαυροῦσθαι.

[illegible]

την εξέλιξη των ανών έντυπων επικοινωνιών και τώρα, εις τας εργασίας του τελευταίου συνεδρίου της Ομοσπονδιακής Εννώσεως. Τα πρακτικά του συνεδρίου θα συζητηθούν εφόσον υπάρξω καθ' ύλην αρμοδίαν. Υπάρχει μεταξύ αυτών μια διάλογος άξιοσημείωτος, του κ. Πολυ.Μποκουρό, ότι εν Γενεύη νομίζου αντιπροσωπεύει τη ΓΑΛΛΙΑ, αλ' ιδέα ότι της δηλώσεως ταύτης εναντίον της Ελλάδος, που πρέπει να μετρηθώ. Και εν τούτοις, η άγορητική έδωκεν ότι τόνον εις το έθνικόν όσον και εις το διεθνές πλαίσιον, τόνον εις την πολιτική όσον και εις την οικονομικήν φασάν, πρέπει να επιδιώχω ηι ελπίς μου, ότι η εν λόγω έκθεσις είναι πολύ γενική και χρειάζεται επεξηγήσεις.

«Όσον αφορά την γνώμη που υπεστηρίχθη επί το ανανεώρεν αυθενρίου, από τον θινον κ. Μπονκουρ, δειν πρεσβυτεροβυτικη προση εις τας αναγκαίας διατάξεις να επανασφαιρ εις κάποιαν τάξει τα οικονομικα του, το ζητημα έχει σχεδιν περισσότερον προς την σωτηριαν παρὰ προς την εξωτερικην πολιτικην. Συμφορον θε, εν πάση περιπτώσει, εις το ότι α δυνατά οικονομία πρέπει να επιδιωχθων παντού άλλοθι «παρά εις τας θέσεις έκτακτου του έργου, εις τας οποίας οφείλουν το σήμα των μαρτυριών» (εις τας συντάξεις του καμίου).

Ὡς πρὸς τὴν διατυπώθεισάν ἐν
 τῇ πρώτῃ ἐπαγγελίᾳ πρὸς ἐφαρμο-
 γὴν τῆς προσπάθειας τῆς ὁργανώ-
 σης τῶν παραπονευμένων κρατῶν,
 εἴμαι σύμφωνος ἐν τῷ δρον διὰς
 ὅπως τὰ ἐνδιαφερόμενα κράτη α-
 ναλάβουν αὐτὰ τὴν σχετικὴν προ-
 τωπουμένην. Τὸ δὲ ζήτημα ἐν πάσῃ
 περιπτώσει ἐν ἐξεταστοῦν καὶ
 αὐτὸ (Ζ. σ. προσανῶν οὐχ κατὰ

συγκέντρωση προς άλλα περιφερειακά θέματα).

Ός προς τον αντιπολιτισμό, ο έν γενική μόνον αντιποσώσος της Γαλλίας χτείται να έμμενουμε εις τάς θέσεις τάς οποίας έλαβεν η τελευταία κυβέρνηση, όχι μάλιστα κατά ίδιαν της πρωτοβουλίας, αλλά εν συνεχείας μιάς πολιτικής αποφασιστήριου. Οτι η Γαλλία πρέπει να διατηρήση την ίδιαν τη ευρωπαϊκήν άλληλεγγυή. Καί ότι δεν πρέπει ν' αφήση να διαγραφούν δικαία απαρνήματα, έν πάση περιπτώσει να μη αφήση να παραχωρή το ισοζύγιον μεταξύ των πωσιών των των χρόνων της, να διαφωρύν το ποσόν δεν είναι κερών, να καταβλήσει η Γαλλία

γίδα της αστοκρατικής 'Ιταλίας Λεβαντισισμού.

«Όσο αφορά την νήσону την οποία διασχίσαμε ολοκληρώνοντας μήκος και πλάτος (μήκος 123 χλμ. από Βορρά προς νότον και πλάτος 25 χλμ. απ' ανατολίας προς δυσμείας) έπρεπε εδών μνημόνιο με γονία παραρθεσιακή, στολιωμένη με 40 περίπου χωρία, τα μὲν εἰς τὰς γελοστάς κοιλιάς, τὰ δὲ εἰς τὰς πλαγιάς τῶν βουνῶν. Παντοῦ, ο διαβάτης ἡγορεύει ἐν εὐρῇ καταρτήσων εἰς τὰ ἑρμηκὰ ἐκτοκάρια, ὅπου εἰς τὴν ἐκείνην μάκα κρηφαία ἐπικρατεῖ τὴν εἰς εἰκόνα τῶν ἀνίων.

Εμπάτε μέσα, το κλειδί είναι στην πόρτα θα εύρετε κάποιο σταμνί με νερό και, κάπου-κάπου, κανένα δωμάτιο στο πλάι προς ανά-

«Αλλ' εἰς ποῖον λοιπὸν θρησκείαν ἀνήκουν τὰ ἐκκλησιαστικά αὐτά; Ὁ νεοπρόβητος καὶ ἀκαταρτίστης, κάποτε, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ αὐτῇ, ἀπὸ τοῦ ἐκείνου τέτοιο ἐξέλιξε καὶ ἄλλο, μὰς τίς; Ἐδῶ λοιπὸν ἔλθωτε ἀπὸ τοῦ Βορρῆος, Ἡ φύσις καὶ ἡ γέννη ἐδῶ φαίνεται ἐνθρονημένη ἀπολύτως. Οἱ θεοὶ τῆς Ἑλλάδος δὲν εἶναι ἀπο-
γενησθέντες καὶ ἀσάφους τῆς γαλ-
λαρισμένης προσεγγίσεως, εἰς
εἰς ὁριζήματα κεκλιμένα, οἱ ἅ-
ντις τοὺς ἐκείνους ἐνισπώμεν ὡς
ὅτι τὰς ἀφ' ὧν ἀπὸ τοῦ Βορρῆος
εἰς ἐκεῖνο ἐντὸς τοῦ στενοῦ γερ-
μικοῦ πλακίου τῆς ἐποχῆς τῆς
—πράγμα, το ὁποῖον δὲν ἀνυψώ-
σονται ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ νήπιᾳ
ὡς «Εὐρωπαϊκὸν πολιτικὸν τὸ γέν-
ος» ἀπὸ τοῦ ἐκείνου ἐκείνου τῆς

θένει. Ἀπὸ τὰς βοσκῶν μετὰ τοὺς πατέρας, τοὺς ὁρθοδόξους ἱερέας, διὰ τὴν ἐδῶ ἀναστροφήν, τὴν παρὰ τοὺς πατέρας, κατὰ τὰς ἐπαρτίας αὐτοῦ καὶ αὐτὰ νέαν μαζεύσαντα γύρω ἀπὸ τὰ ἐκκλησιαστικά κατὰ καὶ τραγούδι, χοροὺς, πίνους, ἀπειροδυνάμει... Ὁ ζωὴ. Καὶ ἡ ζωὴ ἐστὶν Ἑλληνική, πάντοτε.

MARCEL MATHÉLIN

১৩৭৭

[illegible]

TON TEGONOTON

[illegible]

ΑΙ ΕΛΛΗΝΟ- ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΟΒΡΑΝΙΤΗΤΑ ΤΟΥ

Αλληλεγγύη, βοήθεια και σχέσεις

Ξενοτική πολιτική της Βουλγαρίας, έβριζε και το ζήτημα των Έλληνοβουλγαρικών σχέσεων. Διεπιστώσει και πάλιν την ελληνική πρόθεση της Βουλγαρικής Κυβερνήσεως όπως διευθετηθεί οριστικός πάσας της μετά τη Έλλάδος διαφοράς της, παρ'επειρήσαν, όμως, ότι τοποείναι κατά δύσκολον λόγον μερικώς Έλληναί, και ότι η διαφορά αυτή, το ζήτημα των διανοφερντικών χρόνων και προσέθεσιν ότι η πρῶτη κρίσις τῆς κ. Βενιζέλου δὲ καί

ρατήριον του κ. Βενιζελου
τατήρη την συνειδητόν ακόμ
δυσκολοτέρων. Ἡμεῖς πιστεύομεν
ὅτι ἡ κυβερνητικὴ μεταβολὴ ὅ
ποῦν δὲν θὰ δυσχεράνη τὴν ὁ
σκήνῃ συνειδητόν, ἀλλὰ μολλ
θὰ τὴν διευκολύνῃ. Ὁ κ. Παπα
στασίον εἶνε τόσο ἐκερδὸς θιασ
τῆς μιᾶς γενικῆς Βαλκανικῆς
προσγγίσεως, ὥστε νὰ εἶνε ἀπ
λύτως βέβαιον ὅτι θὰ εἶνε διατ
θεμμένος δσον, τοῦλάχιστον, κ
ἡ πρόκτοχος κυβερνήσιον, δι
αν Ἑλληνοβουλγαρικὴν συμφ
νίαν.

Περὶ «αὐ-
θαδείας»

ὡν τὴν ἡμέραν, το εἰρημὴν ἐ
τὴν ἐπιστολογραφίαν. Ὅταν δὲ
ἀλληλογραφίῃ πρὸς τὸν κ. Π.
θυποῦργον, γράφει εἰς τοὺς διε
θυτάς τῶν φιλικῶν του ἐφημ
ρίδων. Οὕτω καὶ χθὲς ἐδημο
εὔθη ἐπιστολὴ του, εἰς τὴν ὅπ
αν, παρουσιάζων ὡς αὐτὸς βο
λεται τὰ τῆς στάσεως του ἐ
τὴν τετραήμερον κρίσιν, καταλ
κατὰ τὴν ἐκδοκὴν.

γι με την παρατήρησιν ότι η
έξωσις του αρχηγού του Λαϊκού
κομμάτος όπως προεβλέπει
ας κυβερνητικός εφύρος συναρ-
σμού ήτο «αυθόρμητος και άντι-
ληπτικός». Οι χαρακτηρισμοί
του παρεχόμενου όλου το μετρίου
ήθηκής και της πολιτικής άντι-
ψεως του κ. Βενιζέλου, άπό ά-
ντί οι άρχοντες της μέρας άνα-
πολιτεύσεως — μέγιστος όχι μόνον
νυν κατά τους, αλλά, πρό πάντων
άριθμούς, — άλλά, πρό πάντων
διά το ποσόν του λαού, το
ποτέ άπογεωμιακώς έκπρόσωπος
ήδη ήμεις άκυβερνηθείς άπο
πρόβλεψις του κομμάτος του με-
γάλου μικροτέρου κομμάτος
υς, άλλαν κοινωβουλευτικής όφρα

καὶ λογικόν. Ἐάν ὁ κ. Βενιζέλος διάσημος καταπατητὴς συντομάτων καὶ «τύπων», ἔχη ἄλλή γνῶμην, καὶ τὴν διατυπώνει

ρήνης είνε υπόθεσις εὐθύτητος καὶ
εὐκρινείας. Πρέπει ἵνα ἀποκλεί-
ῃς αὐτῆς πᾶσα συμβατική φράσι-
λογία ἢ ὅποια θὰ κατέστρεφε τὴν
ἰδέαν αὐτήν. Οἱ Γάλλοι πάλαι
πολεμιστοὶ κατηγόρησαν, εὐτυχῶς
τὰ ἄργα, ἐκεῖνας αἱ ὁποῖαι ἰ-
ππεῖον ὅλους τοὺς φασμαμένους
ἀνθρώπους, μετὰ τῶν ὁποίων

...λινά καταλέγονται. Και εις κ
...ρους τήσων σκληρόν, τάν όποι
...εινε παιδαριώδες ν' ανήρτητα
...τούς κινδύνους, εινε σημαντική
...ήσχιστος τών αληθινών ειρήνα
...λώνή κατανόησις τών ιδεωδών
...άπό εκείνους, οι όποιοι έπολεμή
...και έκαμαν την σημερινήν α
...νην...

ΕΛΘΟΥΣΑΝΤΟΣ ΕΡΡΙ

16.

[illegible]

(continued on p. 11)

